

at vende hjem til deres fædreland, fordi de trods længere tids udlændighed stadig er danske af sind og opvækst.

I nr. 2 stilles der krav om, at ægtefællen eller samleveren har dansk statsborgerret. Da det har vist sig, at flere af den slags ægteskaber mellem to udlændinge uden statsborgerret har været indgået med det formål at skaffe udlændingen opholds- og arbejdstilladelse, stilles der nu krav om, at den ene har dansk indfødsret, ligesom man forventer en efterfølgende kontrol af politiet samt et krav om, at ægteskabet ikke er uforeneligt med grundlæggende danske retsprincipper, dvs. f.eks. bigami eller ægteskab med en person under 15 år.

I nr. 3 stilles der krav om, at det mindreårige barn forsørges af den danske statsborger i modsætning til nugældende lov, hvor dette krav ikke er ubetinget.

I nr. 4 er der sket en stramning set i forhold til de nugældende regler om familiesammenføring, hvilket betyder, at der kun kan gives tilladelse til familiesammenføring efter nr. 4, når det skønnes, at udlændingen har en nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en dansk statsborger eller til en udlænding, som lovligt har boet fast her i Danmark i mindst 7 år. Det er med denne ændring forslagsstillerens hensigt at stoppe et af de huller, som i en årrække har undermineret indvandrerstopet af 23. november 1979.

Efter de nugældende regler kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til udlændinge, der har nær familiemæssig tilknytning eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person, ligesom der ikke i dag er noget ubetinget krav om, at den, der bor i Danmark, skal forsørge ansøgeren. I praksis betyder det, at den danske stat kan komme til at betale for en herboende udlændings unge eller ældre slægtninge, som den herboende efter hjemlandets tradition har forsørgelsespligt over for, hvor det derfor vil være naturligt, at den pågældende slægtning optages i den herboendes husholdning.

Forslagsstillerne finder det uholdbart, at en herboende udlændings søskende, fætre, kusiner, onkler og tanter – og senere deres familiemedlemmer – så let skal kunne få opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til rigspolitechefens hørings svar til forslaget til ny udlændingelov af 1. marts 1983, side 6.

I stk. 2 stilles der som betingelse for indrejse, at udlændingen eller andre forinden indreisen i form af gyldig rejsehjemmel eller anden garanti, f.eks. depositum eller forsikring, garanterer for, at udlændingens ophold og eventuelle udvisning og

hjemsendelse sker uden udgifter for den danske stat. Et lignende krav har været gældende i de store indvandrerationer, f.eks. USA.

Bestemmelsen i stk. 2 betyder ligeledes, at det er politiets opgave at undersøge og kontrollere disse betingelser ved grænsen, forinden udlændingen får tilladelse til indrejse i Danmark.

Der henvises i øvrigt til den nordiske grænse- og pasunion, som giver Danmark forpligtelser over for de øvrige nordiske lande.

Til nr. 4

Bestemmelsen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 5

Med de regler, nærværende forslag indeholder om, at udlændingen skal kunne forsørge sig selv (se ny § 9, stk. 2, og § 18), er der ingen grund til, at myndighederne skal kunne tvinge udlændinge i A-kasse, eller at udlændingens arbejdsgiver skal underrette arbejdsformidlingen. Den slags bør ske ad frivillighedens vej.

Til nr. 6

I § 17, stk. 1, har man ændret »6 på hinanden følgende måneder« til: »3 på hinanden følgende måneder«, hvilket skal sammenlignes med § 4, stk. 3, hvor udlændinge med turistvisum kun må opholde sig i 3 måneder i Danmark uden særlig opholdstilladelse. Omvendt må en udlændings ophold i udlandet ud over 3 måneder betyde bortfald af opholdstilladelse.

Til nr. 7

Forslagsstillerne mener ikke, at et 2 års ophold i Danmark bør kunne forlænge fristen for bortfald af opholdstilladelse til 12 måneder.

Til nr. 8

B-flygtninge har ikke samme konventionsbestemte rettigheder som A-flygtninge og bør ikke have mere vidtgående krav på at bevare deres opholdstilladelse ved udrejse af Danmark end andre udlændinge.

Til nr. 9

Udlændinge, som på grund af længere tids arbejdsløshed skal overgå til varig hjælp, bør sendes hjem. Undtaget er de i § 7 anførte konventionsflygtninge og kvoteflygtninge.